

บันทึกข้อความ

กลุ่มทนายอำนาจการนักรบริหาร
เลขที่ 5626
วันที่ 15 ก.ย. 2565
เวลา 10:30
✓ 1

คุณจินตวรรณ
15 ก.ย. 65
(13.30 น.)

ส่วนราชการ กองแผนงาน กลุ่มติดตามและประเมินผล โทร. ๐-๒๖๕๓-๔๔๔๔ ต่อ ๒๒๔๒

ที่ กษ.๐๖๐๖/ ๐๒๒๐ วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๕

เรื่อง ผลการประชุมคณะรัฐมนตรี วันอังคารที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๕

เรียน อธิบดีกรมปศุสัตว์

ด้วยกองแผนงานได้ตรวจสอบผลการประชุมคณะรัฐมนตรี วันอังคารที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๕ จำนวน ๔๔ เรื่อง มีเรื่องที่ควรทราบ จำนวน ๖ เรื่อง ดังนี้

๑. เรื่อง ร่างธรรมนูญว่าด้วยการผังเมือง

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบในหลักการร่างธรรมนูญว่าด้วยการผังเมืองตามที่กระทรวงมหาดไทย (มท.) เสนอ และให้ มท. รับผิดชอบพิจารณาปรับปรุงในรายละเอียด แล้วเสนอคณะกรรมการนโยบายการผังเมืองพิจารณา ก่อนดำเนินการต่อไป

ทั้งนี้ มท. เสนอว่า

๑. พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๗๕ (๘) บัญญัติให้คณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติมีหน้าที่และอำนาจในการจัดทำธรรมนูญว่าด้วยการผังเมืองเพื่อใช้เป็นหลักการพื้นฐานที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการผังเมืองพึงปฏิบัติเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ และมาตรา ๗ บัญญัติให้ธรรมนูญว่าด้วยการผังเมืองที่คณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติจัดทำตามมาตรา ๗๕ (๘) เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว มีผลผูกพันหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่จะต้องดำเนินการต่อไปตามหน้าที่และอำนาจของตน

๒. กรมโยธาธิการและผังเมืองได้ยกร่างธรรมนูญว่าด้วยการผังเมือง มีสาระสำคัญ ๓ ส่วน ได้แก่ (๑) ส่วนนำ ประกอบด้วย บทบาทและความสำคัญของการผังเมือง ที่มาของธรรมนูญว่าด้วยการผังเมือง และการปฏิบัติตามธรรมนูญว่าด้วยการผังเมือง (๒) นิยามศัพท์ (๓) ส่วนสาระสำคัญรวมทวน จำนวน ๒๖ ข้อ ประกอบด้วย หมวด ๑ หลักการเชิงนโยบาย จำนวน ๗ ข้อ หมวด ๒ หลักการพื้นฐาน จำนวน ๑๔ ข้อ และ หมวด ๓ หลักการเชิงพื้นที่ จำนวน ๕ ข้อ และนำไปปรับปรุงความคิดเห็นตามกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

๓. ในการประชุมคณะกรรมการนโยบายการผังเมืองในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๔ ได้มีมติเห็นชอบร่างธรรมนูญว่าด้วยการผังเมืองตามข้อ ๒ และให้เสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

สาระสำคัญของร่างธรรมนูญฯ

๑. ส่วนที่ ๑ : ส่วนนำ ได้แก่ บทบาทและความสำคัญของการผังเมือง ที่มาของธรรมนูญว่าด้วยการผังเมือง และการปฏิบัติตามธรรมนูญว่าด้วยการผังเมือง เนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นแม่บทในการพัฒนาที่เน้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และใช้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) เป็นดัชนีชี้วัดเช่นเดียวกับการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศตะวันตก โดยขาดมาตรการรองรับเพื่อการถ่วงดุลระหว่างภาคส่วนของสังคมที่เหมาะสม ก่อให้เกิดปัญหาภัยกับประเทศหลายประการ ทั้งด้านกายภาพ เศรษฐกิจ สังคม เช่น การใช้พื้นที่ที่ไม่เหมาะสม ระบบการตั้งถิ่นฐานมนุษย์ที่ขาดสมดุล ผลกระทบจากภัยพิบัติสาธารณะ ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และความเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นที่เมืองกับชนบท ดังนั้น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงได้กำหนดแนวนโยบายแห่งรัฐไว้ในมาตรา ๗๒ (๒) ให้จัดให้มีการวางผังเมืองทุกระดับและบังคับการให้เป็นไปตามผังเมือง

อย่างมี...

อย่างมีประสิทธิภาพ รวมตลอดทั้งพัฒนาเมืองให้มีความเจริญโดยสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่อันเป็นที่มาของภารกิจด้านการผังเมือง ซึ่งบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อให้ “การผังเมือง” เป็นกรอบในการวางผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่ตั้งแต่ระดับประเทศ ระดับภาค และระดับจังหวัด แล้วให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการภายใต้กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์ของการพัฒนาประเทศในด้านการใช้พื้นที่นั้น ๆ อีกทั้งได้กำหนดให้ธรรมนูญว่าด้วยการผังเมืองต้องดำเนินการบนพื้นฐานที่สำคัญ เช่น ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งมียุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับเมือง และโมเดลเศรษฐกิจใหม่ (Bio - Circular - Green Economy : BCG) เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๒. ส่วนที่ ๒ : นิยามศัพท์ เช่น

“การวางผังเมือง” หมายความว่า กระบวนการที่ได้มาซึ่งผังเมือง ประกอบด้วย ผังนโยบายระดับประเทศ ผังนโยบายระดับภาค ผังนโยบายระดับจังหวัด ผังเมืองรวมและผังเมืองเฉพาะ

“เมืองอัจฉริยะ” หมายความว่า เมืองที่ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัยและชาญฉลาด เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการให้บริการและการบริหารจัดการเมือง ลดค่าใช้จ่ายและการใช้ทรัพยากรของเมืองและประชากรเป้าหมาย โดยเน้นการออกแบบที่ดี และการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจและประชาชนในการพัฒนาเมือง ภายใต้แนวคิดการพัฒนาเมืองน่าอยู่ เมืองทันสมัยให้ประชาชนในเมืองมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุขอย่างยั่งยืน

๓. ส่วนที่ ๓ : ธรรมนูญว่าด้วยการผังเมือง ซึ่งจำแนกเป็น ๓ หมวด ได้แก่

๓.๑ หมวด ๑ หลักการเชิงนโยบาย ได้แก่ รัฐพึงบรรจุเรื่องการผังเมืองในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หน่วยงานของรัฐพึงจัดทำแผนงานและโครงการให้สอดคล้องกับผังเมืองทุกระดับ

๓.๒ หมวด ๒ หลักการพื้นฐาน ได้แก่ การผังเมืองต้องคำนึงถึงการให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมและแสดงข้อคิดเห็น การวางผังเมืองต้องคำนึงถึงการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ที่ดิน

๓.๓ หมวด ๓ หลักการเชิงพื้นที่ ได้แก่ การวางผังเมืองต้องคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรมที่มีความสมบูรณ์ การวางผังเมืองและการพัฒนาพื้นที่ ต้องดำรงรักษาหรือบูรณะสถานที่และวัตถุที่มีประโยชน์หรือคุณค่าในทางศิลปกรรม สถาปัตยกรรม ประวัติศาสตร์หรือโบราณคดี โดยคำนึงถึงอัตลักษณ์และวิถีชุมชน รายละเอียดดังนี้

๑. ส่วนนำ ประกอบด้วย บทบาทและความสำคัญของการผังเมือง

๑.๑ ด้านกายภาพ เนื่องจากความต้องการใช้พื้นที่เพื่อรองรับกิจกรรมของมนุษย์เพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดด เกิดการรุกรานพื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่ป่าไม้ ตลอดจนพื้นที่ควรแก่การอนุรักษ์ ส่งผลให้เกิดการแผ่ขยายของเมืองอย่างไม่เป็นระเบียบ

๑.๒ ด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาทำให้เกิดช่องว่างระหว่างรายได้ส่งผลต่อความเหลื่อมล้ำผู้ที่มีรายได้สูงจำนวนเพียงร้อยละสิบ ในขณะที่ประชากรส่วนใหญ่ยังมีรายได้ในเกณฑ์ระดับต่ำ มีการสร้างงานเพิ่มขึ้นในเขตเมืองทำให้ประชากรวัยแรงงานในภาคชนบทเคลื่อนย้ายเข้าสู่แหล่งงานในเมือง การขยายตัวของเมืองไร้ทิศทาง การจราจรแออัด ความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศเมือง

๑.๓ ด้านสังคม เกิดการอพยพของประชากรวัยแรงงานจากภาคชนบทเข้าสู่เมือง โดยทอดทิ้งให้ประชากรสูงอายุอยู่โดยลำพัง สร้างปัญหาครอบครัว

๑.๔ ด้านความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อม การใช้พื้นที่ไม่เหมาะสมนำมาซึ่งปัญหาและภัยพิบัติสาธารณะที่ต้องประสบเป็นประจำทุกปี มลพิษจากภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม ตลอดจนการกัดเซาะชายฝั่ง แหล่งน้ำธรรมชาติ เกิดการสะสมของปัญหาต่อทุนทางธรรมชาติ เกิดความขัดแย้งที่แย่งชิงทรัพยากรระหว่างกลุ่มคนในสังคมที่ครอบครองทรัพยากรไม่เท่าเทียมกัน การบริโภคที่ไม่เหมาะสม การใช้ชีวิตที่ขาดระเบียบวินัยและกฎกติการ่วมกัน แปรเปลี่ยนสภาพสังคมไทยที่มีความเอื้ออาทรระหว่างกัน กลายเป็นสังคมที่แก่งแย่งเพื่อความอยู่รอด ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต

๑.๕ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้กำหนดแนวนโยบายแห่งรัฐไว้ในมาตรา ๗๒ (๒) ดังนี้ “จัดให้มีการวางผังเมืองทุกระดับและบังคับการให้เป็นไปตามผังเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ รวมตลอดทั้งพัฒนาเมืองให้มีความเจริญโดยสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่” อันเป็นที่มาของภารกิจด้านการผังเมือง ซึ่งบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อให้ “การผังเมือง” เป็นกรอบในการวางผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่ตั้งแต่ระดับประเทศ ระดับภาค และระดับจังหวัด แล้วให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการภายใต้กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์ของการพัฒนาประเทศในด้านการใช้พื้นที่นั้น

๒. ที่มาของธรรมนูญว่าด้วยการผังเมือง

๒.๑ ธรรมนูญว่าด้วยการผังเมืองได้ถูกกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยให้คณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติเป็นผู้จัดทำ เพื่อใช้เป็นหลักการพื้นฐานที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการผังเมืองพึงปฏิบัติ เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ และเมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้วมีผลผูกพันหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่จะต้องดำเนินการต่อไปตามหน้าที่และอำนาจของตน (มาตรา ๗ และมาตรา ๗๕ (๘))

๒.๒ รัฐบาลได้กำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาในเรื่องการใช้พื้นที่ให้เกิดความยั่งยืน โดยต้องมีการกำหนดนโยบายการตั้งถิ่นฐานและการผังเมืองให้มีหน่วยงานระดับชาติกำกับดูแล และทำงานควบคู่ไปกับสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และให้มีกฎหมายเฉพาะเหมือนเป็นธรรมนูญการผังเมืองในการกำกับกฎหมายอื่น ๆ

๒.๓ ธรรมนูญว่าด้วยการผังเมือง ดำเนินการบนพื้นฐานที่สำคัญ ดังนี้

๒.๓.๑ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) องค์การสหประชาชาติได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งจะใช้เป็นทิศทางการพัฒนาตั้งแต่เดือนกันยายน ปี ค.ศ. ๒๐๑๕ ถึงเดือนสิงหาคม ค.ศ. ๒๐๓๐ ครอบคลุมระยะเวลา ๑๕ ปี โดยเป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและการตั้งถิ่นฐานมนุษย์อย่างยั่งยืน การทำให้เข้าถึงที่อยู่อาศัยที่ปลอดภัยและเหมาะสมและพัฒนาก่อตั้งถิ่นฐานของชุมชนที่ยั่งยืน การลงทุนด้านการขนส่งสาธารณะ การสร้างพื้นที่สาธารณะสีเขียว การปรับปรุงการวางผังเมือง และการบริหารจัดการในลักษณะแบบมีส่วนร่วม

๒.๓.๒ วาระใหม่แห่งการพัฒนาเมือง (New Urban Agenda) จากการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการพัฒนาที่อยู่อาศัยและเมืองอย่างยั่งยืน ครั้งที่ ๓ (Habitat III) ได้มาซึ่งหลักการและแนวปฏิบัติที่ผ่านการทดลองแล้วเพื่อเป็นวิสัยทัศน์ร่วมกันของประชาคมโลก ในการพัฒนาเมืองและที่อยู่อาศัยอย่างยั่งยืน และควรเป็นส่วนหนึ่งของการกำหนดอนาคตของเมือง นโยบายและกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป

๒.๓.๓ ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล มียุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้พื้นที่และเมือง คือ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมียุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านผังเมือง คือ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๒.๓.๔ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งมียุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับเมือง คือ (๑) ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน (๒) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ และ (๓) ด้านการพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

๒.๓.๕ โมเดลเศรษฐกิจใหม่ (Bio - Circular – Green Economy : BCG) เพื่อพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจแบบองค์รวม ที่มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจ ๓ มิติ ไปพร้อมกัน ได้แก่ เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว ควบคู่กับการพัฒนาสังคมและการรักษาสิ่งแวดล้อมให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนไปพร้อมกัน

๓. กำหนดให้มีนิยามศัพท์ ทั้งสิ้น ๑๙ คำนิยาม เช่น “การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล” “การวางผังเมือง” “พื้นที่ที่มีความอ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม” “เมืองอัจฉริยะ” “อัตลักษณ์” เป็นต้น

๔. กำหนดสาระรายนามวด ประกอบด้วย

ธรรมนูญว่าด้วยการผังเมือง		
หมวด ๑ หลักการเชิงนโยบาย (ข้อ ๑ - ๗)	หมวด ๒ หลักการพื้นฐาน (ข้อ ๘ - ๒๑)	หมวด ๓ หลักการเชิงพื้นที่ (ข้อ ๒๒ - ๒๖)
ข้อ ๑ รัฐพึงบรรจุเรื่องการผังเมืองในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	ข้อ ๘ การวางผังเมืองต้องคำนึงถึงประโยชน์ของประเทศและประชาชนเป็นหลัก	ข้อ ๒๒ การวางผังเมืองต้องกำหนดเขตสงวน เขตอนุรักษ์ เขตพัฒนาให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่
ข้อ ๒ รัฐพึงบรรจุเรื่องการผังเมืองไว้เป็นส่วนหนึ่งของนโยบายรัฐบาลและแผนการบริหารราชการแผ่นดินให้มีผลผูกพันนำไปสู่การปฏิบัติ	ข้อ ๙ การวางผังเมืองต้องคำนึงถึงความเสมอภาคเท่าเทียมกันในการเข้าถึงสาธารณประโยชน์	ข้อ ๒๓ การวางผังเมืองต้องคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรมที่มีความสมบูรณ์
ข้อ ๓ รัฐพึงใช้ผังเมืองเป็นกรอบนโยบายในการพัฒนาพื้นที่ของประเทศและดำเนินการหรือสนับสนุนการพัฒนาประเทศแบบบูรณาการในทุกภาคส่วนให้เป็นไปตามที่ผังเมืองแต่ละระดับกำหนด	ข้อ ๑๐ การผังเมืองต้องคำนึงถึงการให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมและแสดงข้อคิดเห็น	ข้อ ๒๔ การวางผังเมืองต้องกำหนดพื้นที่สำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงการพัฒนาเศรษฐกิจและผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม
ข้อ ๔ หน่วยงานของรัฐพึงจัดทำแผนงาน และโครงการให้สอดคล้องกับผังเมืองทุกระดับ	ข้อ ๑๑ การวางผังเมืองต้องคำนึงถึงการป้องกันสาธารณภัย และความสงบเรียบร้อยของประชาชน	ข้อ ๒๕ การวางผังเมืองและการพัฒนาพื้นที่ต้องคุ้มครองและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภูมิประเทศที่งดงาม หรือมีคุณค่าในทางธรรมชาติ
ข้อ ๕ หน่วยงานของรัฐพึงสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการดำเนินโครงการให้เป็นไปตามผังเมืองที่กำหนด	ข้อ ๑๒ การวางผังเมืองต้องคำนึงถึงการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ที่ดิน	ข้อ ๒๖ การวางผังเมืองและการพัฒนาพื้นที่ ต้องดำรงรักษาหรือบูรณะสถานที่และวัตถุที่มีประโยชน์หรือคุณค่าในทางศิลปกรรม สถาปัตยกรรม ประวัติศาสตร์หรือโบราณคดี โดยคำนึงถึงอัตลักษณ์และวิถีชุมชน
	ข้อ ๑๓ การวางผังเมืองต้องคำนึงถึงการสร้างความเชื่อมโยงในการคมนาคมและการขนส่งให้ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ	
	ข้อ ๑๔ การวางและปฏิบัติตามผังเมืองต้องยึดมั่นในหลักวิชาการทางผังเมือง	
	ข้อ ๑๕ การวางผังเมืองต้องคำนึงถึงความสำคัญในพื้นที่ที่มีความอ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม	

ธรรมนูญว่าด้วยการผังเมือง		
หมวด ๑ หลักการเชิงนโยบาย (ข้อ ๑ - ๗)	หมวด ๒ หลักการพื้นฐาน (ข้อ ๘ - ๒๑)	หมวด ๓ หลักการเชิงพื้นที่ (ข้อ ๒๒ - ๒๖)
<p>ข้อ ๖ รัฐพึงสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาองค์ความรู้ด้านผังเมืองทั้งในและนอกระบบการศึกษาให้แก่ทุกภาคส่วนในสังคมด้วยหลักสูตรต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์การพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อม</p> <p>ข้อ ๗ รัฐพึงสนับสนุนและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสมกับการดำเนินการในการจัดทำและปฏิบัติทางผังเมือง</p>	<p>ข้อ ๑๖ การวางผังเมืองต้องคำนึงถึงการวางแผนการตั้งถิ่นฐานให้มีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมลดความเสี่ยงและความเสียหายจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบจากสาธารณสุข</p> <p>ข้อ ๑๗ การวางผังเมืองต้องคำนึงถึงการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ</p> <p>ข้อ ๑๘ การวางผังเมืองต้องคำนึงถึงการจัดหาบริการขั้นพื้นฐานและพื้นที่ สาธารณะที่เพียงพอและเหมาะสมให้แก่ประชาชน</p> <p>ข้อ ๑๙ การวางผังเมืองต้องคำนึงถึงการจัดให้มีพื้นที่เปิดโล่งและพื้นที่สีเขียวที่เพียงพอและเหมาะสม</p> <p>ข้อ ๒๐ การวางผังเมืองต้องสนับสนุนแนวทางการพัฒนาเมืองอัจฉริยะและการพัฒนาเมืองแห่งอนาคต</p> <p>ข้อ ๒๑ การวางผังเมืองต้องออกแบบวางผังพื้นที่ กลุ่มอาคารสิ่งก่อสร้าง และโครงสร้างพื้นฐานที่มีความยืดหยุ่น และเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม</p>	

๒. เรื่อง กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี ๒๕๖๕

คณะรัฐมนตรีรับทราบตามที่กระทรวงแรงงาน (รง.) เสนอประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๑๑) ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๕ เพื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้มีผลใช้บังคับต่อไป

สาระสำคัญของเรื่อง

รง. รายงานว่า

๑. ในการพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ คณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๒๑ ได้ศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ คือ อัตราค่าจ้างที่ถูกจ้างได้รับอยู่ ประกอบกับข้อเท็จจริงอื่น โดยคำนึงถึงดัชนีค่าครองชีพ อัตราเงินเฟ้อ มาตรฐานการครองชีพ ต้นทุนการผลิต ราคาของสินค้าและบริการ ความสามารถของธุรกิจ ผลผลิตภาพแรงงาน ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) และสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม

๒. คณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๒๑ ได้กระจายอำนาจการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำไปยังภูมิภาค โดยแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ กรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด รวม ๗๗ คณะ เป็นองค์กรไตรภาคีเช่นเดียวกับคณะกรรมการค่าจ้าง เพื่อให้ทำหน้าที่เสนออัตราค่าจ้างขั้นต่ำของจังหวัดให้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในแต่ละพื้นที่มากยิ่งขึ้น รวมทั้งได้แต่งตั้งคณะกรรมการวิชาการและกลั่นกรอง เพื่อพิจารณากลับกรองข้อเสนอของจังหวัด ศึกษาข้อมูลข้อเท็จจริงของสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบันเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำให้สอดคล้องกับกรอบแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเสนอต่อคณะกรรมการค่าจ้าง

๓. คณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๒๑ ได้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำปี ๒๕๖๕ โดยศึกษาข้อมูลตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองฯ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ และได้มีการกำหนดสูตรคำนวณอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทย โดยเทียบเคียงกับสูตรการคำนวณอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของต่างประเทศ เช่น สาธารณรัฐฝรั่งเศส สหพันธรัฐมาเลเซีย สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล และสาธารณรัฐคอสตาริกา ซึ่งองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization: ILO) ยอมรับว่าเป็นสูตรคำนวณอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่สามารถดูแลคุณภาพชีวิตของลูกจ้างได้

๔. การพิจารณาในครั้งนี้ได้ใช้สูตรการคำนวณอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ซึ่งข้อมูลที่น่ามาใช้ประกอบการคำนวณ คือ อัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๑๐) ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๖๒ อัตราการสมทบของแรงงานต่อ GDP อัตราการเติบโตของผลิตภาพแรงงาน อัตราเงินเฟ้อ และตัวแปรเชิงคุณภาพตามมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองฯ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยพิจารณาจากภาวะเศรษฐกิจไทยครึ่งปีแรกของปี ๒๕๖๕ พบว่า ขยายตัวร้อยละ ๒.๔ เมื่อเทียบกับช่วงระยะเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้า และแนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี ๒๕๖๕ คาดว่าจะขยายตัวในช่วงร้อยละ ๒.๗ - ๓.๒ และเมื่อพิจารณาการครองชีพของลูกจ้าง พบว่า ราคาสินค้าที่จำเป็นในการครองชีพของผู้ใช้แรงงานมีราคาสูงขึ้น ไม่ว่าจะเป็นอาหารสด อาหารสำเร็จรูป และก๊าซหุงต้ม ดังนั้น เพื่อรักษาอำนาจซื้อของแรงงานทั่วไปที่เริ่มเข้าทำงานใหม่ให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ในแต่ละวันอย่างมีคุณภาพ ประกอบกับได้มีการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำล่าสุด เมื่อวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๓ คณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๒๑ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๕ ได้มีมติให้ปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเพิ่มในอัตราร้อยละ ๘ - ๒๒ บาท เป็นอัตราร้อยละ ๓๒๘ - ๓๕๔ บาท โดยให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ เป็นต้นไป และให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๑๐)ฯ โดยอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี ๒๕๖๕ จำแนกเป็น ๙ อัตรา ดังนี้

อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี ๒๕๖๕

ลำดับ	อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (บาทต่อวัน)	จำนวน (จังหวัด)	จังหวัด
๑	๓๕๔	๓	ชลบุรี ภูเก็ต และระยอง
๒	๓๕๓	๖	กรุงเทพมหานคร นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร
๓	๓๔๕	๑	ฉะเชิงเทรา
๔	๓๔๓	๑	พระนครศรีอยุธยา
๕	๓๔๐	๑๔	กระบี่ ขอนแก่น เชียงใหม่ ตรัง นครราชสีมา ปราจีนบุรี พังงา ลพบุรี สงขลา สระบุรี สุพรรณบุรี สุราษฎร์ธานี หนองคาย และอุบลราชธานี

ลำดับ	อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (บาทต่อวัน)	จำนวน (จังหวัด)	จังหวัด
๖	๓๓๘	๖	กาฬสินธุ์ จันทบุรี นครนายก มุกดาหาร สกลนคร และสมุทรสงคราม
๗	๓๓๕	๑๙	กาญจนบุรี ชัยนาท นครพนม นครสวรรค์ บึงกาฬ บุรีรัมย์ ประจวบคีรีขันธ์ พะเยา พัทลุง เพชรบุรี พิษณุโลก เพชรบูรณ์ ยโสธร ร้อยเอ็ด เลย สระแก้ว สุรินทร์ อ่างทอง และอุตรดิตถ์
๘	๓๓๒	๒๒	กำแพงเพชร ชัยภูมิ ชุมพร เชียงราย ตรัง ตาก นครศรีธรรมราช พิจิตร แพร่ มหาสารคาม แม่ฮ่องสอน หนอง ราชบุรี ลำปาง ลำพูน ศรีสะเกษ สตูล สิงห์บุรี สุโขทัย หนองบัวลำภู อำนาจเจริญ และอุทัยธานี
๙	๓๒๘	๕	นราธิวาส น่าน ปัตตานี ยะลา และอุตรธานี

ทั้งนี้ การพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี ๒๕๖๕ ของคณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๒๑ อยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาคและรับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่าย ซึ่งผลการพิจารณาเป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุกฝ่าย เพื่อให้นายจ้างสามารถประกอบธุรกิจอยู่ได้ และลูกจ้างสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างเป็นสุข โดยเชื่อมั่นว่าจะไม่เป็นอุปสรรคต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ หรือมีผลทำให้ราคาสินค้าและอัตราเงินเพื่อปรับตัวสูงขึ้นจนส่งผลกระทบต่อภาวะการครองชีพของประชาชนโดยทั่วไป

๕. คณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๒๑ ได้มีข้อเสนอเพื่อลดผลกระทบจากการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำในส่วนของค่าใช้จ่ายของผู้ประกอบการ ดังนี้

๕.๑ ควรมีมาตรการสนับสนุนผู้ประกอบการที่ติดตั้งระบบผลิตไฟฟ้าด้วยพลังงานแสงอาทิตย์ (Solar Cell) เพื่อลดต้นทุนค่าไฟฟ้า เช่น การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล หรือกองทุนเงินกู้สำหรับผู้ประกอบการเพื่อติดตั้งระบบผลิตไฟฟ้าด้วยพลังงานแสงอาทิตย์

๕.๒ กระทรวงการคลัง โดยกรมบัญชีกลาง ควรปรับราคากลางงานก่อสร้างให้สอดคล้องกับราคาวัสดุก่อสร้างและอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่เพิ่มขึ้น

๓. เรื่อง รายงานผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาระบบการเงินภาคประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔

คณะรัฐมนตรีรับทราบตามที่กระทรวงการคลัง (กค.) เสนอรายงานผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาระบบการเงินภาคประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔ [เป็นการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี (๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙) ที่กำหนดให้ กค. ติดตามและรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะรัฐมนตรี ปีละครั้ง] โดยแผนพัฒนาฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบการเงิน ๓ ด้าน ได้แก่ ด้านผู้ใช้บริการทางการเงิน ด้านผู้ให้บริการทางการเงิน และด้านโครงสร้างพื้นฐานทางการเงิน ประกอบด้วย ๓ ยุทธศาสตร์ ๖ กลยุทธ์ ๒๐ มาตรการ ๓๙ กิจกรรม และ ๗๘ โครงการ โดยมีผลการดำเนินโครงการภายใต้แผนพัฒนาฯ ประจำปี ๒๕๖๔ ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๔ สรุปได้ ดังนี้

๑. ภาพรวมการดำเนินโครงการ หน่วยงานที่รับผิดชอบได้ดำเนินโครงการภายใต้แผนพัฒนาฯ สำเร็จตามเป้าหมายตัวชี้วัดจำนวนทั้งสิ้น ๗๔ โครงการ จาก ๗๘ โครงการ ประกอบด้วย โครงการที่ตั้งเป้าหมายให้ดำเนินการแล้วเสร็จในแต่ละปี ตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ จำนวน ๖๐ โครงการ และโครงการที่ดำเนินการต่อเนื่องตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ จำนวน ๑๔ โครงการ โดยโครงการส่วนใหญ่สามารถดำเนินการได้สำเร็จเกินกว่าเป้าหมายตัวชี้วัดที่ตั้งไว้ สรุปได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	ผลสัมฤทธิ์การดำเนินงาน (เช่น)
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การสร้างรายได้และ พัฒนาศักยภาพด้าน การเงินของประชาชน ระดับฐานราก	(๑) เพิ่มศักยภาพในการประกอบอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนระดับ ฐานราก	สนับสนุนสินเชื่อเพื่อสร้างรายได้ให้กับ ประชาชนในระดับฐานรากที่เป็นหนี้นอก ระบบ จำนวน ๑๑๔,๕๑๖.๙๒ ล้านบาท
	(๒) ลดภาระหนี้สินภาคครัวเรือนอย่าง ยั่งยืน	๑) ให้สินเชื่อแก่เกษตรกร จำนวน ๙,๔๘๔.๘๔ ล้านบาท และให้เงินชดเชยดอกเบี้ยแก่ สหกรณ์หรือกลุ่มเกษตรกรแทนสมาชิก จำนวน ๔,๙๑๗ ราย เป็นเงิน ๙.๙๔ ล้านบาท ๒) ปรับโครงสร้างหนี้และให้สินเชื่อแก่ ประชาชนผู้มีรายได้น้อยและเกษตรกร รายย่อยจำนวน ๒๘,๐๑๕.๑๗ ล้านบาท รวมถึงขยายระยะเวลาชำระหนี้ให้ เกษตรกรจำนวน ๒,๔๑๐,๓๐๘ ราย วงเงิน ๖๖๙,๑๒๑.๔๙ ล้านบาท
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การพัฒนาผู้ให้บริการ ทางการเงินเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพในการ ให้บริการทางการเงิน แก่ประชาชนอย่าง ทั่วถึง	(๑) สร้างความเข้มแข็งขององค์กร การเงินชุมชนให้สามารถให้บริการ ประชาชนได้อย่างยั่งยืน	จัดตั้งและพัฒนาองค์กรการเงินชุมชน จำนวน ๓,๑๓๘ แห่ง สามารถบริหาร จัดการหนี้ให้กับครัวเรือน จำนวน ๕,๐๘๓ ครัวเรือน เป็นเงิน ๒๓๒,๖๐๓,๗๖๕ บาท
	(๒) สนับสนุนให้สถาบันการเงินใน ระบบขยายบทบาทเพื่อให้ประชาชน เข้าถึงบริการทางการเงินได้มากขึ้น	พัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเงินเพื่อให้ ประชาชนในระดับฐานรากสามารถเข้าถึง บริการทางการเงินได้มากขึ้น โดยสนับสนุน สินเชื่อ จำนวน ๑,๘๓๗,๙๒๒ ราย วงเงิน ๓๑,๑๕๗.๖๓ ล้านบาท
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานทางการเงิน (Financial Infrastructure) ให้เหมาะสมต่อการ เข้าถึงบริการทาง การเงินอย่างยั่งยืน	(๑) พัฒนากฎหมายและระเบียบที่ เกี่ยวข้องกับการเข้าถึงบริการทาง การเงินของประชาชน	พัฒนากฎหมาย กฎระเบียบและ หลักเกณฑ์เพื่อให้รองรับและเอื้อต่อการ เข้าถึงบริการทางการเงินอย่างมีคุณภาพ มากยิ่งขึ้น
	(๒) พัฒนาระบบบริหารจัดการเพื่อ สนับสนุนการให้บริการทางการเงิน ภาคประชาชน	จัดทำและพัฒนาระบบฐานข้อมูลการเงิน ภาคประชาชน เพื่อให้รองรับการ ดำเนินงานเชิงนโยบาย

๒. ผลการดำเนินโครงการที่ตั้งเป้าหมายการดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในปี ๒๕๖๔
มีจำนวนทั้งหมด ๑๒ โครงการ โดยมีโครงการที่สามารถดำเนินการได้สำเร็จตามเป้าหมายตัวชี้วัด จำนวน ๙
โครงการ ครอบคลุม ๗ ประเภทกิจกรรม สรุปได้ดังนี้

ประเภทกิจกรรม	ผลการดำเนินงาน
(๑) สินเชื่อองค์กรชุมชนของธนาคารออมสิน	ยอดสะสมการให้สินเชื่อองค์กรชุมชนเพื่อเป็นเงินทุน หมุนเวียนในการประกอบอาชีพ จำนวนมากกว่า ๑.๖๙ หมื่นล้านบาท เกินกว่าเป้าหมายตัวชี้วัดที่ กำหนดไว้ (จำนวน ๙ พันล้านบาท)

(๒) พัฒนาเกษตรกร...

ประเภทกิจกรรม	ผลการดำเนินงาน
(๒) พัฒนาเกษตรกรลูกค้าโครงการขยายระยะเวลาชำระหนี้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) เพื่อบรรเทาภาระหนี้สินให้กับเกษตรกร	มีเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ จำนวนมากกว่า ๒.๔๑ ล้านราย เกินกว่าเป้าหมายตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ (จำนวน ๑.๘๐ ล้านราย)
(๓) จัดอบรม/สัมมนาเพื่อให้ความรู้ทางการเงินและสร้างทักษะการบริหารจัดการทางการเงินให้ประชาชนและคนในชุมชนของธนาคารออมสิน และสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (สำนักงาน ก.ล.ต.)	จัดอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการเงินการลงทุนผ่านสื่อออนไลน์และการอบรมนอกสถานที่ให้กับกลุ่มเป้าหมาย จำนวนมากกว่า ๙ หมื่นราย
(๔) ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานศูนย์สาธิตการตลาดของกรมการพัฒนาชุมชน	ยกระดับเป็นศูนย์สาธิตการตลาดต้นแบบตามเป้าหมายแล้ว จำนวน ๔๒ แห่ง
(๕) เพิ่มบริการทางการเงินผ่านเครือข่ายทางการเงินและสถาบันการเงินอื่น ของ ธ.ก.ส. เพื่อสนับสนุนการเพิ่มช่องทางการให้บริการทางการเงินของสถาบันการเงินเฉพาะกิจให้ครอบคลุมประชาชนระดับฐานรากมากขึ้น	เพิ่มช่องทางการให้บริการทางการเงินจำนวนมากกว่า ๑,๖๐๐ แห่ง เกินกว่าเป้าหมายตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ (จำนวน ๑,๕๐๐ แห่ง)
(๖) เงินฝากสงเคราะห์ชีวิตของ ธ.ก.ส. เพื่อให้ประชาชนผู้มีรายได้น้อยเข้าถึงหลักประกันเงินฝากสงเคราะห์ชีวิต	มีกรรมธรรม์ที่มีผลบังคับกับประชาชนผู้มีรายได้น้อย จำนวนมากกว่า ๒.๘๙ ล้านกรรมธรรม์ เกินกว่าเป้าหมายตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ (จำนวน ๑.๙๒ ล้านกรรมธรรม์)
(๗) พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารด้านข้อมูลทางการเงินของสหกรณ์ของกรมส่งเสริมสหกรณ์เพื่อตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินงานและธุรกรรมการเงินและประเมินความเสี่ยงในด้านต่าง ๆ	จัดทำและพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารด้านข้อมูลการเงินของสหกรณ์และได้จัดอบรมให้ความรู้เจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการใช้งานระบบดังกล่าว เพื่อเตรียมพร้อมการใช้งานจริง

ทั้งนี้ หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการภายใต้แผนพัฒนาฯ ยังคงดำเนินโครงการต่าง ๆ ต่อไป โดยเป็นการบูรณาการการดำเนินงานร่วมกันของหลายหน่วยงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนแม่บท และแผนปฏิรูปประเทศเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากของประเทศให้มีการพัฒนาอย่างยั่งยืนต่อไป

๓. โครงการที่ไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่เป้าหมายตัวชี้วัดกำหนดไว้ จำนวน ๔ โครงการ ประกอบด้วย โครงการในปี ๒๕๖๒ จำนวน ๑ โครงการ ได้แก่ โครงการช่วยเหลือด้านหนี้สินสมาชิกสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร (กรมส่งเสริมสหกรณ์) เนื่องจากในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ กรมส่งเสริมสหกรณ์ได้รับการจัดสรรงบประมาณล่าช้า^๑ และโครงการในปี ๒๕๖๔ จำนวน ๓ โครงการ ได้แก่ (๑) โครงการสนับสนุนการจัดสวัสดิการชุมชน (สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน) (๒) โครงการพัฒนาเครือข่ายสถาบันการเงินชุมชน/องค์กรการเงินชุมชน (กรมการพัฒนาชุมชน) และ (๓) โครงการศูนย์จัดการกองทุนชุมชนบริหารจัดการหนี้ “สำนึกดี แผนดี บริหารหนี้ดี” (กรมการพัฒนาชุมชน) เนื่องจากทั้ง ๒ หน่วยงาน ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ดำเนินกิจกรรมของทั้ง ๓ โครงการ ลดลง^๒

^๑จากการประสาน...

*จากการประสานข้อมูลเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๕ กค. แจ้งว่า โครงการช่วยเหลือด้านหนี้สินสมาชิกสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรได้ยุติการดำเนินการแล้วเนื่องจากได้รับงบประมาณล่าช้า ส่งผลให้สมาชิก/กลุ่มเกษตรกรเป้าหมายเข้าร่วมในโครงการอื่น ๆ ทดแทน

^๒ทั้ง ๓ โครงการที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณลดลง กค. แจ้งว่าหน่วยงานเจ้าของโครงการจะมีการดำเนินการตามเป้าหมายตัวชี้วัดให้แล้วเสร็จ

๔. เรื่อง แลกเปลี่ยนเรียนรู้และแสดงเจตจำนงเข้าร่วมข้อริเริ่ม Preventing Zoonotic Disease Emergence (PREZODE)

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบในหลักการของแลกเปลี่ยนเรียนรู้และแสดงเจตจำนงเข้าร่วมข้อริเริ่ม Preventing Zoonotic Disease Emergence (PREZODE) (ข้อริเริ่ม PREZODE) โดยหากมีความจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขแลกเปลี่ยนเรียนรู้และแสดงเจตจำนงเข้าร่วมข้อริเริ่ม PREZODE ในส่วนที่ไม่ใช่สาระสำคัญหรือไม่ขัดต่อผลประโยชน์ของประเทศไทย ให้กระทรวงสาธารณสุข (สธ.) ดำเนินการได้โดยไม่ต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง รวมทั้งอนุมัติให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขหรือผู้แทนที่ได้รับมอบหมายจากรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขลงนามในแลกเปลี่ยนเรียนรู้และแสดงเจตจำนงเข้าร่วมข้อริเริ่ม PREZODE ตามที่กระทรวงสาธารณสุข (สธ.) เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

สธ. รายงานว่า

๑. ความเป็นมา วัตถุประสงค์ และการดำเนินงานของข้อริเริ่ม PREZODE ในการประชุมสุดยอด One Planet Summit เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๔ นายเอ็มมานูเอล มาครง (Mr. Emmanuel Macron) ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐฝรั่งเศสได้ประกาศจัดตั้งข้อริเริ่ม PREZODE ตามแนวทางสุขภาพหนึ่งเดียว (One Health Approach) เนื่องจากเล็งเห็นความสัมพันธ์ของการแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่กับสุขภาพสัตว์และประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้ (๑) เพื่อจัดตั้งเครือข่ายระหว่างประเทศสำหรับการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ งานวิจัย และการดำเนินการต่าง ๆ (๒) เพื่อป้องกันโรคอุบัติใหม่ที่เกิดจากสัตว์ (Zoonotic Disease) และการแพร่ระบาดของโรคผ่านการส่งเสริมการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ และเสริมสร้างพลังความรู้เกี่ยวกับโรคอุบัติใหม่ และ (๓) เป็นเวทีแลกเปลี่ยนข้อมูลกับคณะที่ปรึกษาระดับสูงสุขภาพหนึ่งเดียว (One Health High Level Expert Panel: OHHLEP) ที่จัดตั้งขึ้นโดยองค์การอนามัยโลก (World Health Organization: WHO) องค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ (Food and Agriculture Organization: FAO) องค์การสุขภาพสัตว์ (World Organization for Animal Health หรือ Office International des Epizooties: OIE) และโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Environment Programme) เพื่อประกอบเป็นข้อมูลเชิงนโยบาย โดยในปี ๒๕๖๔ ถือเป็นระยะเตรียมการของข้อริเริ่ม PREZODE และได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการเตรียมการ (Institutional Preparatory Committee) ระหว่างหน่วยงานของประเทศที่เข้าร่วม เพื่อเป็นการเตรียมวางกรอบโครงสร้างธรรมาภิบาลขององค์กร การดำเนินงาน และยุทธศาสตร์ของข้อริเริ่ม PREZODE ทั้งนี้ ปัจจุบันข้อริเริ่ม PREZODE มีประเทศผู้เข้าร่วม ประกอบด้วย เม็กซิโก เบลเยียม เวียดนาม ซิมบับเว คอสตาริกา เติร์กเมนิสถาน อูรุกวัย โดมินีกัน และเซเนกัล

๒. สาระสำคัญของแลกเปลี่ยนเรียนรู้และแสดงเจตจำนงเข้าร่วมข้อริเริ่ม PREZODE โดยแลกเปลี่ยนดังกล่าวถูกจัดทำขึ้นเพื่อแสดงเจตจำนงที่จะทำงานร่วมกันของประเทศผู้เข้าร่วมข้อริเริ่ม PREZODE เพื่อป้องกันการเกิดโรคอุบัติใหม่ที่เกิดจากสัตว์ (Zoonotic Disease) ตามแนวคิดสุขภาพหนึ่งเดียว โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ เช่น การพัฒนาและส่งเสริมการประยุกต์ใช้แนวทางที่สอดคล้องกับวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. ๒๐๓๐ (Agenda for Sustainable Development ๒๐๓๐) การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานด้านสุขภาพหนึ่งเดียว การส่งเสริมการเปิดตัวโครงการวิจัย นวัตกรรม การศึกษาและการพัฒนาเพื่อ

ปรับปรุงและ...

ปรับปรุงและแบ่งปันความรู้เกี่ยวกับความเสี่ยงจากการเกิดและการแพร่กระจายของโรคอุบัติใหม่ที่เกิดจากสัตว์ให้ดียิ่งขึ้น การใช้ประโยชน์จากข้อเสนอแนะจากการบริหารจัดการเหตุการณ์โรคระบาดก่อนหน้าเพื่อเสริมสร้างเกณฑ์และวิธีการในการเตรียมความพร้อม

๕. เรื่อง แต่งตั้งข้าราชการการเมือง (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์)

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอแต่งตั้ง นายปารเมศ โภธารากุล เป็นข้าราชการการเมือง ตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (นางสาวมนัญญา ไทยเศรษฐ์) แทน นางวันเพ็ญ เศรษฐรักษา ที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เดิมที่พ้นจากตำแหน่งเนื่องจากขอลาออก เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

๖. เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์)

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอแต่งตั้ง นายประยูร อินสกุล รองปลัดกระทรวง สำนักงานปลัดกระทรวง ให้ดำรงตำแหน่ง ปลัดกระทรวง สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อทดแทนผู้ดำรงตำแหน่งที่จะเกษียณอายุราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ เป็นต้นไป ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และเห็นควรแจ้งสำนัก/กอง ทราบและใช้เป็นข้อมูลประกอบการดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ การพิจารณาอยู่ในอำนาจของ อธิบดีกรมปศุสัตว์ ตามคำสั่งกรมปศุสัตว์ ที่ ๖๑๑/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๕

๖
นกอเจต ๖
๑๕ ก.ย. ๖๕
สรวิต
๑๕ ก.ย. ๖๕

นายเชาวฤทธิ์ บุญมาทิต
ผู้อำนวยการกองแผนงาน

• ทราบดำเนินการ
สรวิต

(นายสรวิต ธานีโต)
อธิบดีกรมปศุสัตว์
๑๖ ก.ย. ๒๕๖๕